

Hiob 26

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβὼν δὲ ἰωβ λέγει

2 τίني πρόσκεισαι ἢ τίني μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιὸς ἐστίν

3 τίني συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ τίني ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις

4 τίني ἀνήγγειλας ῥήματα πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἢ ἐξεληθοῦσα ἐκ σοῦ

5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ

6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ

7 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός

8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ

9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ

10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους

11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμίσεως αὐτοῦ

12 ἰσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος

13 κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίकाσιν αὐτόν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην

14 ἰδὼν ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅποτε ποιήσει